

Αναστοχαστικό Ημερολόγιο Εφαρμογής

Dimitra Nikolothanasi

Jun 18, 2025 at 5:48 AM

Version 1

Produced with Scholar

Το Αναστοχαστικό ημερολόγιο συντάσσεται βάσει της τεχνικής αναστοχασμού (<https://journey.cloud/reflective-journal/>), αποτυπώνοντας το τι, το πως, το γιατί και τα συμπεράσματα μετά το τέλος της πρακτικής μας άσκησης.

Όνομα: Νικολοθανάση Δήμητρα

Δομή Π.Α.: 1ο Δημοτικό σχολείο Μαρκοπούλου Μεσογαίας

Τμήμα: Ε1

Τίτλος Σχεδιασμού:

1ο Σχέδιο διδασκαλίας: Η ζωή στην Αρχαία Αθήνα

2ο Σχέδιο διδασκαλίας: Η περιγραφή προσώπου

3ο Σχέδιο διδασκαλίας: Το νερό και οι ιδιότητές του

4ο Σχέδιο διδασκαλίας: Η αξία της φιλίας

5ο Σχέδιο διδασκαλίας: Είμαστε όλοι διαφορετικοί - Είμαστε όλοι ίσοι

6ο Σχέδιο διδασκαλίας: Μαθαίνω να αναγνωρίζω και να διαχειρίζομαι τα συναισθήματά μου

7ο Σχέδιο διδασκαλίας: Βλέπω με την καρδιά - Μαθαίνω να σέβομαι και να αποδέχομαι την διαφορετικότητα και την αναπηρία

8ο Σχέδιο διδασκαλίας: Η τεχνολογία στη ζωή μας - Φίλος ή παγίδα;

ΤΙ & ΠΩΣ (Περιγραφή)

Η πρακτική μου άσκηση πραγματοποιήθηκε στο 1ο Δημοτικό Σχολείο Μαρκοπούλου, στο πλαίσιο του μεταπτυχιακού προγράμματος «Διαπολιτισμική Εκπαίδευση και Διαμεσολάβηση» των Πανεπιστημίων Λευκωσίας και Πατρών. Η πρακτική άσκηση, η οποία πραγματοποιήθηκε το Εαρινό Εξάμηνο του 2025, μου έδωσε τη δυνατότητα να εστιάσω στοχευμένα σε ζητήματα διαπολιτισμικής προσέγγισης, να συνδέσω τη θεωρία με την πράξη και να εφαρμόσω πολυτροπικές στρατηγικές μάθησης.

Το πρώτο στάδιο της πρακτικής περιλάμβανε 20 ώρες παρατήρησης, στις οποίες επικεντρώθηκα στο παιδαγωγικό κλίμα της Ε' τάξης, στις κοινωνικές δυναμικές των μαθητών και στον τρόπο που οργανώνονται οι δραστηριότητες με στόχο την ενσωμάτωση όλων των παιδιών. Ακολούθησε ο σχεδιασμός των διδακτικών παρεμβάσεων (50 ώρες), σε συνεργασία με τη δασκάλα της τάξης, επιλέγοντας θεματικές που ανταποκρίνονταν στο πρόγραμμα σπουδών και στις ανάγκες των παιδιών. Η κύρια φάση ήταν η εποπτευόμενη αυτόνομη διδασκαλία (80 ώρες), κατά την οποία υλοποίησα 8 μαθησιακές ενότητες, σχεδιασμένες σύμφωνα με το μοντέλο Learning by Design των Kalantzis & Cope.

Η πρώτη μαθησιακή ενότητα, «Η ζωή στην αρχαία Αθήνα», είχε στόχο οι μαθητές να κατανοήσουν την καθημερινότητα και την κοινωνική διαστρωμάτωση στην κλασική εποχή. Μέσα από ρόλους, κόμικ, εννοιολογικούς χάρτες και δραστηριότητες ενσυναίσθησης, τα παιδιά συνέκριναν τη ζωή τους με αυτή των παιδιών, των γυναικών και των δούλων

στην Αρχαία Αθήνα, αναπτύσσοντας κριτική σκέψη και ιστορική επίγνωση.

Η δεύτερη ενότητα, «Η περιγραφή προσώπου», ενίσχυσε τις γλωσσικές δεξιότητες των μαθητών μέσα από την παραγωγή περιγραφικού λόγου. Οι μαθητές δημιούργησαν σύννεφα λέξεων, μελέτησαν πρότυπα περιγραφής και αναστοχάστηκαν πάνω στη χρήση στερεοτύπων και στον σεβασμό κατά τη γραπτή παρουσίαση προσώπων.

Η τρίτη ενότητα, «Το νερό και οι ιδιότητές του», εντάχθηκε στις Φυσικές Επιστήμες. Τα παιδιά μελέτησαν τον κύκλο του νερού και τις μεταβολές κατάστασής του μέσα από πειράματα, παρατήρηση και δημιουργία αφισών, ενώ παράλληλα ευαισθητοποιήθηκαν απέναντι στην ανάγκη προστασίας του πολύτιμου αυτού φυσικού πόρου.

Η τέταρτη ενότητα, «Η αξία της φιλίας», εντάχθηκε στο μάθημα της Κοινωνικής και Πολιτικής Αγωγής. Επικεντρώθηκε στην ανάπτυξη δεξιοτήτων συνεργασίας, κατανόησης και συναισθηματικής έκφρασης. Μέσα από προσωπικές ιστορίες, δημιουργικές δράσεις και «γωνιά φιλίας», οι μαθητές εξέφρασαν συναισθήματα, ενίσχυσαν τη θετική αλληλεπίδραση και αναγνώρισαν τη φιλία ως αξία ζωής.

Η πέμπτη ενότητα, «Είμαστε όλοι διαφορετικοί – Είμαστε όλοι ίσοι», στόχευε στην καλλιέργεια της ενσυναίσθησης και της διαπολιτισμικής συνύπαρξης. Μέσα από ιστορίες, βιωματικές δραστηριότητες και παιχνίδια ρόλων, οι μαθητές διερεύνθησαν θέματα διαφορετικότητας και ρατσισμού, δημιούργησαν τοίχο σεβασμού και ανέπτυξαν στάσεις αποδοχής και ισοτιμίας.

Η έκτη ενότητα, «Μαθαίνω να αναγνωρίζω και να διαχειρίζομαι τα συναισθήματά μου», επικεντρώθηκε στη συναισθηματική νοημοσύνη. Οι μαθητές μέσα από εικαστικά, γλωσσικές ασκήσεις και θεατρικά δρώμενα, αναγνώρισαν βασικά συναισθήματα, έμαθαν τεχνικές διαχείρισης και ενίσχυσαν την προσωπική και κοινωνική τους επίγνωση.

Η έβδομη ενότητα, «Βλέπω με την καρδιά – Μαθαίνω να σέβομαι και να αποδέχομαι τη διαφορετικότητα και την αναπηρία», είχε ως στόχο την ενδυνάμωση της ενσυναίσθησης και του σεβασμού. Μέσα από την επαφή με αφηγήσεις ατόμων με αναπηρία, παιχνίδια ρόλων και ομαδικές συζητήσεις, τα παιδιά ανέπτυξαν μια πιο συμπεριληπτική στάση απέναντι στους συμμαθητές τους και την κοινωνία.

Η όγδοη και τελευταία ενότητα, «Η τεχνολογία στη ζωή μας – Φίλος ή παγίδα;», ενίσχυσε την κριτική σκέψη και την υπεύθυνη χρήση της τεχνολογίας. Οι μαθητές ανέλυσαν τα θετικά και αρνητικά της ψηφιακής ζωής, δημιούργησαν κανόνες ασφαλούς χρήσης του διαδικτύου και προβληματίστηκαν για τα όρια και τη δημιουργική αξιοποίηση των ΤΠΕ.

Όλα τα σχέδια διδασκαλίας στηρίχθηκαν σε διαφοροποιημένες μεθοδολογικές προσεγγίσεις, συνεργατική μάθηση, πολυτροπικότητα και βιωματικότητα. Συχνά χρησιμοποιήθηκαν θεατρικό παιχνίδι, εικονοποίηση, τεχνολογικά εργαλεία, συζήτηση, εννοιολογικοί χάρτες και αυτοαξιολόγηση. Η ανταπόκριση των μαθητών ήταν θετική, με υψηλό επίπεδο εμπλοκής και αυξανόμενο ενδιαφέρον για το περιεχόμενο. Δυσκολίες παρατηρήθηκαν σε μαθητές με πιο αργούς ρυθμούς, οι οποίες αντιμετωπίστηκαν με διαφοροποίηση και επιπλέον στήριξη.

Κατά την υλοποίηση των διδακτικών ενοτήτων, παρουσιάστηκαν ορισμένες δυσκολίες που αφορούσαν κυρίως τη διαφοροποίηση του μαθήματος με βάση τις ανάγκες των μαθητών. Υπήρχαν μαθητές που δυσκολεύονταν να παρακολουθήσουν ή να συμμετέχουν λόγω διαφορετικού ρυθμού μάθησης ή χαμηλότερης αυτοπεποίθησης. Αυτό απαίτησε επιπλέον καθοδήγηση, υποστηρικτικές δραστηριότητες και συνεχή προσαρμογή του διδακτικού υλικού. Επίσης, η διαχείριση του χρόνου κατά τη διάρκεια πολυτροπικών δραστηριοτήτων αποτελούσε συχνή πρόκληση, καθώς χρειαζόταν ισορροπία μεταξύ δημιουργικής έκφρασης και ολοκλήρωσης των μαθησιακών στόχων. Παρόλα αυτά, μέσα από αναστοχασμό και συνεργασία με τη δασκάλα της τάξης, κατόρθωσα να αντιμετωπίσω τις δυσκολίες με ευελιξία και παιδαγωγική συνέπεια.

Η πρακτική άσκηση υπήρξε μια βαθιά εμπειρία προσωπικής και επαγγελματικής ανάπτυξης, η οποία συνέβαλε στην ενίσχυση της διαπολιτισμικής και παιδαγωγικής μου ταυτότητας.

ΓΙΑΤΙ (Ερμηνεία)

Η εφαρμογή των σχεδίων διδασκαλίας στο 1ο Δημοτικό Σχολείο Μαρκοπούλου απέδωσε σημαντικά παιδαγωγικά οφέλη. Οι προγραμματισμένες μεθοδολογίες εφαρμόστηκαν με επιτυχία, καθώς η βιωματική προσέγγιση, οι ομαδοσυνεργατικές δραστηριότητες και τα δημιουργικά παιχνίδια ενίσχυσαν την κατανόηση των εννοιών και την ενεργή συμμετοχή των μαθητών. Οι μαθητές είχαν την ευκαιρία να εκφράσουν συναισθήματα και απόψεις, να συνεργαστούν και να κατανοήσουν καλύτερα τη σημασία της ενσυναίσθησης και της αποδοχής της διαφορετικότητας.

Η στοχευμένη σύνδεση των δραστηριοτήτων με την καθημερινή ζωή των παιδιών αποδείχθηκε καθοριστική για τη δημιουργία νοήματος. Οι μαθητές εμβάθυναν σε θεματικές όπως η κοινωνική δικαιοσύνη, η φιλία, η αναγνώριση

συναισθημάτων, ο ρατσισμός, η αναπηρία και η τεχνολογία, με αποτελέσματα που ξεπέρασαν τις προσδοκίες. Οι περισσότεροι ανέπτυξαν κρίσιμες κοινωνικές και συναισθηματικές δεξιότητες, καλλιέργησαν γλωσσικές ικανότητες και έδειξαν αυξημένο ενδιαφέρον για τη μάθηση.

Αναπροσαρμογές κρίθηκαν απαραίτητες σε αρκετές περιπτώσεις. Κάποιες δραστηριότητες απαιτούσαν περισσότερο χρόνο λόγω της ζωντανής συμμετοχής και της ανάγκης για εξατομικευμένη υποστήριξη. Σε άλλες περιπτώσεις, τα φύλλα εργασίας ή τα παραδείγματα προσαρμόστηκαν για να ανταποκρίνονται στο επίπεδο των μαθητών, εξασφαλίζοντας ισότιμη πρόσβαση στην κατανόηση.

Η ανατροφοδότηση από τη δασκάλα και την υπεύθυνη της πρακτικής ήταν ενθαρρυντική. Αναγνωρίστηκε η θετική επίδραση των πολυτροπικών μεθόδων και η αξία της διαθεματικής προσέγγισης. Επισημάνθηκε επίσης η ανάγκη για συνεχή προσαρμογή του υλικού ώστε να ανταποκρίνεται στις μεταβαλλόμενες ανάγκες των παιδιών.

Συνολικά, η εμπειρία στο 1ο Δημοτικό Σχολείο Μαρκοπούλου απέδειξε πως η εμπλοκή των μαθητών σε παιδαγωγικά σενάρια με νόημα και στόχο μπορεί να προάγει όχι μόνο τη γνωστική ανάπτυξη αλλά και τη διαμόρφωση θετικών στάσεων ζωής. Η πρακτική άσκηση αποτέλεσε μια πλούσια ευκαιρία αναστοχασμού, εφαρμογής και επιβεβαίωσης της παιδαγωγικής μου ταυτότητας.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Κατά τη διάρκεια της πρακτικής μου άσκησης, διεύρυνα σε μεγάλο βαθμό τις γνώσεις μου σχετικά με τη διαπολιτισμική εκπαίδευση. Συνειδητοποίησα πόσο κρίσιμος είναι ο σεβασμός προς τις πολιτισμικές ιδιαιτερότητες για την επίτευξη αρμονικής συνεργασίας μέσα στην τάξη. Αν και είχα κάποια σχετική ενημέρωση προηγουμένως, πλέον αντιλαμβάνομαι σε βάθος τον τρόπο με τον οποίο οι πολιτισμικές διαφορές διαμορφώνουν τη συμπεριφορά και τον τρόπο μάθησης των μαθητών. Επιπλέον, επαναπροσδιόρισα τη σημασία του ρόλου του εκπαιδευτικού, τον οποίο πλέον θεωρώ καταλυτικό για την προώθηση της αποδοχής της ετερότητας.

Για τα επόμενα βήματα, θεωρώ ιδιαίτερα ωφέλιμο να δίνεται περισσότερος χρόνος για διάλογο και ανταλλαγή εμπειριών μεταξύ των μαθητών, καθώς τέτοιες δράσεις καλλιεργούν την ενσυναίσθηση. Προτείνω επίσης τη δημιουργία πιο εύελικτων και προσαρμοστικών δραστηριοτήτων, καθώς και την αξιοποίηση πολυμεσικού υλικού όπως εικόνες και βίντεο, για την καλύτερη απεικόνιση και κατανόηση των πολιτισμών.

Ως αποτελεσματική πρακτική προτείνω την καθιέρωση βιωματικών εργαστηρίων με σταθερή περιοδικότητα, με σκοπό την ενίσχυση της πολυπολιτισμικής συνείδησης. Παράλληλα, είναι απαραίτητη η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών σε ζητήματα διαπολιτισμικής αγωγής, ώστε να καλλιεργηθεί ένα θετικό, ενδυναμωτικό και συμπεριληπτικό σχολικό κλίμα.

Ονοματεπώνυμο Εκπαιδευτικού/ Υπεύθυνου Δομής

Υπογραφή Εκπαιδευτικού/ Υπεύθυνου Δομής:

Σφραγίδα Δομής:

Element heading...

Dimitra Nikolothanasi
